II

*(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)*

# KOMMISSIONEN

## KOMMISSIONENS HENSTILLING

**af 9. december 1996**

**om miljøaftaler til gennemførelse af fællesskabsdirektiver**

**(EØS-relevant tekst)**

(96/733/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER —

som henviser til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 155, andet led, og

som tager følgende i betragtning:

I den resolution, der blev vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, den 1. februar 1993, om et program for Fællesskabets politik og virke inden for miljø og bæredygtig udvikling [1] erkendes det, at det, for at alle samfundsniveauer kan inddrages og deles om ansvaret, vil være nødvendigt at uddybe og udvide rækken af virkemidler, der kan supplere retsforskrifterne;

det anføres i dette fællesskabsprogram, at retsakter alene ikke er tilstrækkelige til at fremtvinge ændringer i de herskende tendenser og metoder;

trods visse fremskridt har det vist sig at være vanskeligere end forudset at udvide rækken af virkemidler, således at der er behov for at fremme markedsbaserede virkemidler;

aftaler i form af overenskomster mellem offentlige myndigheder og industrien (»miljøaftaler«) er et virkemiddel, som på en omkostningseffektiv måde kan bidrage til, at miljømål nås ved at tilskynde industrien til at tage nye initiativer;

Kommissionen ønsker at fremme anvendelsen af miljøaftaler, og har i sin meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om miljøaftaler [2], anført sådanne aftalers fordele og kriterierne for deres succes;

miljøaftaler kan under visse omstændigheder træde i stedet for eller supplere retsforskrifter, der ellers måtte have været mere detaljerede, såfremt aftalerne anvendes som et middel til at gennemføre bestemte bestemmelser i direktiver;

direktiver er bindende for hver medlemsstat med hensyn til det tilsigtede mål, således at medlemsstater, der anvender aftaler for at gennemføre et direktiv, til enhver tid skal kunne garantere, at de mål, der foreskrives ved det pågældende direktiv, nås;

[1] EFT nr. C 138 af 17. 5. 1993, s. 1.
[2] KOM(96) 561 endelig udg.

for at sikre, at Fællesskabets direktiver overholdes fuldt ud, skal miljøaftaler til gennemførelse af bestemte bestemmelser i direktiverne være bindende og opfylde visse krav med hensyn til gennemsigtighed, troværdighed og pålidelighed;

det bør i direktiverne udtrykkeligt angives, hvilke af direktivets bestemmelser der kan gennemføres ved hjælp af miljøaftaler;

de bindende krav til aftaler om gennemførelse af de angivne bestemmelser i et direktiv bør fastlægges i de pågældende direktiver;

medlemsstaterne skal sørge, for, at sådanne miljøaftaler er i overensstemmelse med traktaten, herunder navnlig bestemmelserne om det indre marked og konkurrencereglerne, samt med Rådets direktiv 83/189/EØF af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter [1], senest ændret ved Kommissionens beslutning 96/139/EF [2];

miljøaftaler samt relevante oplysninger herom bør formelt meddeles til Kommissionen sammen med de andre nationale foranstaltninger, der træffes for at efterkomme direktivet, så det kan kontrolleres, om de udgør effektive gennemførelsesmidler —

FREMSÆTTER FØLGENDE HENSTILLING:

1. Formålet med denne henstilling er at give retningslinjer for anvendelsen af aftaler mellem offentlige myndigheder og de berørte erhvervsgrene (»Miljøaftaler«) som middel til at gennemføre fællesskabsdirektiver på miljøområdet.

2.1. Såfremt bestemmelserne i direktiver på miljøområdet udtrykkeligt åbner mulighed for gennemførelse ved hjælp af aftaler, bør medlemsstaterne iagttage følgende retningslinjer:

2.2. Aftalerne bør under alle omstændigheder:

a) have form af en overenskomst, som kan håndhæves enten efter privatretten eller den offentlige ret

b) angive mængdemæssige målsætninger og indeholde midlertidige mål med tilhørende tidsfrister

c) offentliggøres i medlemsstatens statstidende eller som et officielt dokument, der er lige så tilgængeligt for offentligheden

d) omfatte tilsyn med de opnåede resultater, regelmæssig rapportering til de ansvarlige myndigheder og passende oplysning til offentligheden

e) stå åben for alle partnere, der er rede til at overholde aftalens betingelser.

2.3. Der bør ved aftalen, hvis det er relevant:

a) træffes effektive foranstaltninger til indsamling, vurdering og kontrol af de opnåede resultater

b) stilles krav om, at de deltagende virksomheder stiller oplysningerne om gennemførelsen af aftalen til rådighed for enhver tredjemand på samme betingelser, som dem der gælder for offentlige myndigheder efter Rådets direktiv 90/313/EØF af 7. juni 1990 om fri adgang til miljøoplysninger [3]

c) fastlægges sanktioner med afskrækkende virkning såsom bøder eller inddragning af tilladelser ved manglende overholdelse.

[1] EFT nr. L 109 af 26. 4. 1983, s. 8.
[2] EFT nr. L 32 af 10. 2. 1996, s. 31.
[3] EFT nr. L 158 af 23. 6. 1990, s. 56.

3.1. Ved indgåelse af miljøaftaler skal den ansvarlige myndighed træffe foranstaltninger til undersøgelse af de fremskridt, der gøres som følge af aftalen, og til senere at træffe supplerende foranstaltninger, hvis dette skulle vise sig nødvendigt for at opfylde forpligtelserne ifølge direktivet.

3.2. Som part i aftalen bør den nationale myndighed også sørge for, at aftalen er forenelig med traktaten, herunder navnlig bestemmelserne om det indre marked og konkurrencereglerne, samt med direktiv 83/189/EØF.

4. Miljøaftaler, der anvendes som middel til at gennemføre fællesskabsdirektiver, bør sammen med alle relevante oplysninger om aftalerne meddeles til Kommissionen samtidig med andre nationale foranstaltninger, der træffes for at efterkomme direktivet, så det kan kontrolleres, om de er effektive gennemførelsesmidler.

5. Denne henstilling er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. december 1996.

*På Kommissionens vegne*

Ritt BJERREGAARD

*Medlem af Kommissionen*